

[Himmelstrup.]

Parti, som allerede, da vi sidste Sommer behandlede Eengangsskatteloven, indtog et Særstandpunkt, idet Partiet stillede Forslag om, at det Beløb, der vilde indkomme som et Resultat af Eengangsskatteloven, vel skulde hensættes paa en særlig Konto i Nationalbanken, men skulde være til Disposition for Rigsdagen. Paa det daværende Tidspunkt var vi jo enige, ogsaa med det socialdemokratiske Parti, om, at de Beløb, som kom ind gennem Eengangsskatten, skulde anvendes til Gældens Nedskrivning. Nu ser jeg naturligvis fuldt vel Forskellen mellem at overføre Eengangsskatten og at overføre Provenuet af nogle af de Skatter, der her er Tale om, til Afskrivning paa Reguleringskontoen, og det glæder mig for saa vidt, at den ærede socialdemokratiske Ordfører alligevel var forholdsvis velvilligt stemt med Hensyn til Anvendelsen af de Beløb, der kommer ind under Lovforslagets § 1, baade under c, d og e, og at han, hvad § 1 angaar, i Virkeligheden kun vendte sig imod at anvende Forbrugsafgifterne og Krigskonjunkturskatten til dette Formaal. Da det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen var Finansminister, lykkedes det ham i Sommeren 1945 at faa ophævet den Bestemmelse, som var blevet sat ind i den ekstraordinære Beskatningslov af 2. Juni 1943 om, at de Beløb, som den stærke Forhøjelse af Afgifterne — det var vist væsentligst paa Tobak og stærke Drikke — vilde give ud over det, de samme Afgifter havde givet de foregaaende Aar, skulde hensættes paa en særlig Konto i Nationalbanken og anvendes til et Formaal, hvorom der senere kunde træffes Bestemmelse. Jeg erkender, at jeg i 1945 var en Modstander af at ophæve denne Bestemmelse, men nu forstaar jeg altsaa bedre, at det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen dengang som Minister tog dette Standpunkt.

Hvad angaar Krigskonjunkturskatten — det er altsaa § 1, b —, forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at det socialdemokratiske Parti vilde gaa imod, at denne Skat bliver anvendt til det Formaal, som er angivet her. Det begriber jeg nu ikke rigtig. Det forekommer mig dog, at naar vi er enige om, at Staten har denne Forpligtelse, og at det er nødvendigt af Hensyn til Pengevæsenets Sundhed at faa nedbragt den Gæld, som Staten har paataget sig i Seddelbanken, saa kan vi vel ogsaa være enige om, at Midlerne hertil skal først og fremmest tilvejebringes, om jeg saa maa sige, af de ekstraordinære Midler, som den ekstraordinære Situation fra 1940 til 1945 har skabt i dette

Land. Og det maa dog vistnok erkendes, at Krigskonjunkturskatten i sin Oprindelse i høj Grad kan sidestilles med de øvrige Beløb, der er Tale om her.

Naar det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen saa stærkt gik imod ogsaa Lovforslagets § 2, saa maa man dog ikke glemme, at der er den meget betydelige Forskel paa Lovforslagets § 1 og § 2, at de Beløb, som § 1 omhandler, skal benyttes til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto, men at de Beløb, som er omhandlet i § 2, og det er jo Beløb, der stammer fra optagne Laan og den tvungne Opsparing, faar Finansministeren kun en Bemyndigelse til at forhandle med Rigsdagens Finansudvalg om at anvende netop til dette Formaal, og om den højtærede Finansminister vil gøre dette, vil i afgørende Grad — det fremgaar ogsaa tydeligt af de Bemærkninger, han har gjort ved Fremsættelsen — afhænge af, hvorvidt det er den højtærede Finansminister muligt at tilvejebringe andre Beløb gennem Optagelse af andre Laan, f. Eks. lange Laan, end de Laans Provenu, der nu kan disponeres over til det Formaal, som er Lovens Hovedformaal.

Jeg kan altsaa i Modsætning til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen i det store og hele slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det her er forelagt. Jeg gaar ogsaa ud fra, at det skal henvises til Behandling i et Udvalg, og der kan der blive Lejlighed til at se paa, om nu ogsaa alle Forhold er taget i Betragtning ved Udarbejdelsen af dette Forslag. Jeg skal altsaa ikke gaa yderligere i Enkeltheder, idet saadanne naturligvis bedst lader sig drøfte i et Udvalg, og i øvrigt er jo baade Lovforslagets Bemærkninger og den højtærede Finansministers Fremsættelsestale særdeles vejledende til Forstaaelse af alle Enkeltheder i Forslaget. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Aksel Møller: Ud fra det Synspunkt, som mit Parti bestandigt har anlagt over for Landets Pengepolitik, kan vi naturligvis kun erklære os tilfredse med den Tankegang, som dette Lovforslag om Anvendelse af visse Statsindtægter til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank bygger paa. Jeg tror, jeg kan sige, at vi altid har ydet den højtærede Finansminister vor Støtte til enhver Bestræbelse, som gik ud paa at bringe Reguleringskontoen ned, og det er da ogsaa klart, at Principet i den finansielle Politik, som vi for Tiden maa føre, maa være, at de Beløb, hvormed Statsindtægterne overstiger, hvad der kræ-